

ved at sige, at det maa betragte den som den allervigtigste, der indeholdes i det til Ministeriet afgivne Lovudkast; og det er vor Overbevisning, at Bestemmelsen i denne Paragraf, hvis den kan blive ophevet til Lov, vil blive optaget med almindelig Tilfredshed af den fiftende Befolkning, ligesom det inden saa Aar vil vise sig, at den vil have en velgjørende Indflydelse paa Fjordfiskeriets Opvejsning og Bestaaen. Dermed vil den tillige befordre det væsentlige Statsformaal, at bringe en af Landets Hjælpeilder til at bære Frugt for dem, der ved den ville søge Erhverv og Subsistens — og det en saadan Frugt, som ikke blot skaffer en Familie Livsophold i et eller nogle saa Aar, men, saavidt mulige Beregninger lade sig stille, vil kunne yde det i Nu- og Eftertid for samme Familie og Efterkommere. Dermed vil Nationalvelstanden fremmes; i det modsatte Tilfælde svæktes den, og megen Brodløshed vil blive Følgen af Fjordfiskeriets Udølgelse.

At Udvalget har offret dette Anliggende den største Opmærksomhed, vil ydermere fremgaa af Bemærkningerne til næste § 46, som staa i nøje Forbindelse med, hvad vi her have at anføre; vi henviser ogsaa til vor Forhandlingsprotokol, fornemmelig S. 13, 2den Sp., S. 42, 1ste Sp. o. fl. Steder.

Naar vi overhovedet lægge saamegen Vægt paa at give Landets Fjorde en fra den tidligere saa afvigende Retstilling, som den foreslaaede, da er det, fordi de trænge til Fred; og en Fred, der skal tænkes at kunne bringe de tilsigtede Frugter, skjønte vi ikke at kunne opnaaes paa anden eller bedre Maade.

Fred have de nødvendig, 1) fordi de med et ofte smalt Indløb, der kredser ud i en større eller mindre Vandflade, ved det rundt om fra alle Sider drevene Fisseri ere udsatte for en stærkere Opfiskning, end der kan erstattes ved Tilgang gennem Indløbet udefra; 2) fordi en saadan Opfiskning ydeligere befordres derved, at det smulere Vand gjør det muligt, at Fjordfiskeriet kan drives langt sluttigere, ligesom de billigere Redskaber, at det kan drives af mange flere end Haaffiskeriet; 3) fordi Fjordene ikke med Urette anses for at have særlig Betydning som heldige Gydepladser for visse Fiskearter og Optrækssteder for disses Ungel; 4) fordi de senere Aars stigende Priser paa Fisk fremkalde en Forcering af Fiskeridriften, som snarest virker skadelig paa Fjordene, hvor denne Drift er lettere og mindre bekostelig end andenseds; 5) fordi den ubegrænsede Frihed vil medføre en Konkurrence mellem andensedsfra kommende og de ombøende Fiskere, som bliver skadelig derved, at den gennem Rappestriden bevirker en overdreven Brug; 6) fordi Fjordfiskeriet omtrent gjennemgaaende viser et saadant Forsald, at det paa enhver Maade bør søges oprettet, og da Lovgivningsmagten her kan komme til at vise sig langt anderledes virksom end ved det øvrige Saltvandsfiskeri, bør den ikke tage i Betænkning at træde til; 7) fordi de ved Fjordbredderne etablerede „Smaafiskere“, som de saa ofte benævnes, have Krav paa at beskyttes i deres Virksomhed, naar det gjælder deres Livsophold, og dette kan ske uden at gaa Andre for nær, og endelig 8) fordi det er fra disse Bunde, at al den Uro, Betyrning og Ufred skrives sig, som i de senere Aar har givet Anledning til, at Autoriteternes Beskyttelse saa vedholdende paakalbes. At heri vil ske nogen Forandring, saalænge den nu brugte Frihed skal bestaa, er ikke til at vente; vi ere komne til et Punkt, hvor det er nødvendigt at tage Beslutningen, om den skal indskrænkes eller vedblive, og Udvalget er efter de Erfaringer, det lige indtil det Sidste saavel gennem Andres som egne Sagtagelser har erhvervet, enstemmig kommet til det Resultat, at det for at standse Tilbagegangen og oprette det Forsaldne er paa høje Tid at følge den indskrænkende Vej, idet vi gjentage, at den Frihed, der nu gaaelig fører til en henrynsløs og forødende Brug af Statens Hjælpeilder, er forkastelig og maa begrænses til et saadant Punkt, hvor den lader sig forene med Almenvellet.

Berettigelsen af de Paastande, hvorpaa det Standpunkt, vi indtage, er bygget, formene vi tilstrækkelig godtgjort ved, hvad vi paa sine Steder i nærværende Betænkning foran have anført, og vi have kun Videt at tilføje. Det er, som og foran berørt, ikke Aalevaaddene, hvem hele Skyld for de indtraadte Forstyrrelser bør tillægges, om end de unægtelig have den største Part deri i de senere Aar. En Fjords Fisseri kan hænges paa flere andre Maader end ved dette Redskab, og en overdreven Brug kan gjøre de fleste Redskaber fordærvelige. Fjordene kunne ikke med Urette siges at være et Hjem for den ringeste Klasse af Fiskere, som her i Smaabaade og Pramme, hvori de ikke kunne vove sig til Havs, med mindre bekostelige Redskaber (Redgarn, Kroge, Lystre m. fl.) i Fisseriet søge enten udelukkende Næring eller et uundværligt Bierhverv; de have i den Hensigt enten kjøbt eller lejet Hus ved Bredderne, bosatte sig der sjelden i et større Antal, end at de efter Omstændighederne kunne finde Udkomme; deres Virksomhed er hele Aaret om afpasset efter Stedets Lejlighed; de have, som det hedder, kun fra Haand og i Mund, og deres Livsophold er beregnet paa samt knyttet til Fjorden. Dersom denne nu faar Besøg af Folk, der formaa at anstafte kostbarere, stærkere fiftende Redskaber, som paa saa Dage eller Uger, naar de komme i Mængde, kunne opstille saaledes, at der tilføjes Hjemmefiskerne et for lang Tid uforvindeligt Tab derved, at der for dem er Videt eller Intet tilbage, saa gaar det paa en sørgelig Maade ud over den Fattige. Da Landet nu har en stor